

er et tilsagn fra ministerens side, som jeg gerne tager imod. Jeg vil gerne kvittere for det, og jeg håber, det er noget, vi kan holde ministeren fast på, hvis ankesystemet ikke virker, og hvis problemet ikke kan løses via gennem ankesystemet. Så meget om den konkrete sag.

Vi er selvfølgelig stadig optaget af at få ændret reglerne for fremtiden, fordi vi synes, reglerne er forkerte, og jeg er meget åben over for den idé, hr. Frank Aaen kom med, om en bagatelgrænse i kroner og øre. Det afgørende for mig er bare, at når mennesker laver fejl i en så lille skala, som tilfældet er her, er det fuldkommen urimeligt, at de mister deres eksistensgrundlag, fordi de har lavet noget, der er helt nede i småtingsafdelingen. Jeg håber, at regeringen også på et tidspunkt får forståelse for, at sådan kan vi ikke have reglerne udformet her i Danmark.

Jeg har oplevet det sådan, at der er et stort flertal her i Folketinget, som er enig med os som forslagsstillere i, at situationen er urimelig, men at der er forskellige holdninger til, hvordan man bedst løser problemet. Vi er helt fleksible i SF, og vi indgår gerne i en diskussion med både regeringen og andre partier i Folketinget om at finde et flertal, der kan løse problemet. I den forbindelse er jeg glad for, at selv ministeren, som var forholdsvis afvisende i starten, er begyndt at blive klar over, at der er et problem, og at der er behov for, at vi diskuterer det her, hvis det ikke løser sig af sig selv.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes faktisk, det var en rimelig grov opstramning af min konklusion, der kom i den første del af hr. Jes Lundes svar. Jeg har fra starten givet udtryk for, at jeg har sympati for denne sag, og jeg har givet så meget udtryk for det, at den lokale SiD-afdeling ønsker mig hen, hvor peberet gror, fordi sympatien samtidig er en karaktergivning af den lokale afdelings afgørelse i første omgang.

Jeg har også sagt, at der er nogle problemer, og at regelsættet er meget stramt. Det kan vi diskutere bredere, og her synes jeg, hr. Frank Aaens mange eksempler kunne give et bidrag. Det vil så vise sig, om højrefløjpartierne er lige så sympatiske over for og har lige så megen forståelse for dem, der kan komme i klemme i systemet, fordi der er meget hårde sanktioner.

Men jeg vil altså godt afvise, at der fra starten skulle have været en afvisning fra min side. Jeg mener faktisk, jeg gav udtryk for en vis form

for forståelse, men jeg er sådan set også forpligtet som minister til at overholde de regler, der er vedtaget i Folketinget – også af hr. Jes Lundes parti og oven i købet i flere omgange, både da vi indførte overgangsydelsen for de 55-60-årige, og da vi udvidede den til at omfatte de 50-60-årige. Jeg synes faktisk, der også er en vis form for hykleri i SF's holdning i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan høre, at arbejdsministeren fisker efter øretæver, og så giver jeg dem gerne.

Jeg synes, det er fuldstændig hen i hampen, at arbejdsministeren ikke har taget sig sammen til at tage et initiativ i denne sag. Den har været rejst over for arbejdsministeren gang på gang på gang gennem spørgsmål, og at arbejdsministeren ikke reagerer og ikke kan finde ud af at løse et problem inden for hendes ressortområde, når der sker en fuldstændig grotesk behandling af nogle mennesker, synes jeg vidner noget om, at arbejdsministeren overhovedet ikke gør det arbejde, hun er sat til. Minister betyder tjener, og det synes jeg arbejdsministeren skulle lægge sig på sinde og sørge for at løse de problemer, der opstår i hendes ressortområde.

Der er intet hykleri fra vores side i denne sag. Vi vedstår, at vi har været med til at vedtage nogle regler, men så opdager vi, at reglerne fungerer uhensigtsmæssigt, og så spørger vi ministeren, om ministeren vil tage initiativ til at ændre reglerne. Men det vil hun ikke. Hun vælger at sidde på sin flade og ikke gøre noget som helst, selv om der er nogle mennesker, der er kommet i klemme, og dermed tvinger ministeren os til at komme frem med et beslutningsforslag her i Salen.

Det er ikke os, der har ønsket, at debatten har fået den form, den har fået i dag. Det er ministeren, der har tvunget os til det, og hvis ministeren ikke kan finde ud af at reagere i denne sag, kan det blive nødvendigt at samle et flertal, der vil gøre det uden om regeringen. Men det synes jeg ville være en skam for ministeren, så jeg mener, ministeren skulle begynde at tage sagen alvorligt og erkende, at der er behov for ændringer.

Jeg synes faktisk også, at der i løbet af debatten kom noget af en åbning fra ministerens side. Jeg synes, ministeren begyndte at vise en erkendelse af, at problemet er der, og ministeren gav tilsagn om, at hvis der ikke foreligger en til-